

ולכאורה, מאחר שהם נפסלים בטבול יום, ודאי משום שהם מתקדשים בכלי שרת שניתנו בו, להיות כשאר קדשים.

וכלל בדינו, שכל המתקדש בכלי שרת, נפסל בלינה¹. ומסתבר שמאחר שהם נפסלים בלינה, נפסלים הם גם במחשבת לינה, כלומר במחשבה שמחשב עליהם למחר. והקטורת נזכרת בין הדברים הללו, ומכאן שאם בשעת חפינה חישב להקטיר את הקטורת למחר, פסלה².

חישוב בחתיית גחלים

א. לפי הפירוש הראשון של רש"י.

נתבאר, שהמחשב מחשבת פסול בשעת חפינת הקטורת, [כגון שחשב באותה שעה שיקטירנה למחר], פסל את הקטורת.

ונסתפק רב פפא, מה הדין אם חשב מחשבת פסול בקטורת, בשעת חתיית הגחלים. האם מחשבת פסול של קטורת פוסלת רק בשעה שעוסק במצווה עצמה, או אף בשעה שעוסק במכשיריה. ועלה הספק בתיקו.

ב. לפי הפירוש השני של רש"י.

נתבאר, שהמחשב מחשבת פסול בשעת חפינת הקטורת, [כגון שחשב באותה שעה שיקטירנה למחר], פסל את הקטורת.

ונסתפק רב פפא, מה הדין אם בשעת חתיית הגחלים חשב מחשבת פסול בגחלים עצמם, [כגון להכניסם למחר], האם דווקא במצווה עצמה מחשבת פסול פוסלת, או אף במכשירי מצווה³. ועלה הספק בתיקו.

¹ תימה, האמר בפרק קמא דשבועות, נתנה למכתשת, נפסלת בטבול יום, ואפילו הכי לא פסלה בה לינה, שהרי היו משהין אותה כל השנה כולה. יש לומר שהוא פסולה דפסיל בה טבול יום, אינו אלא מדרבנן, ולהכי לא פסלה בה לינה, אבל האי דהכא מדאורייתא, כמו שאפרש. [] הקשה רש"י, אמאי מייתי מדיוקא מדפסיל בה טבול יום פסל בה לינה, לייתי ממתניתין דפרק שני דמעילה, דקתני בהדיא, הקומץ והלבונה והקטרת מנחת כהנים ומנחת כהן משוח ומנחת נסכים מועלין בהן משהוקדשו, קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה ... [תוס'].

² ואם תאמר דהכא מסקינן דמחשבה פסלה בקטורת, ובזבחים פרק בית שמאי תנן, אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול, הקטורת כו'. יש לומר, דאין חייבין דקתני התם, היינו להתחייב כרת האוכלן, מיהו מיפסל על ידי מחשבת פיגול, דלחאי אהני גזירה שוה דמלא מלא ממנחת חוטא. [תוס'].

³ לינה שמעינן דפסלה בהו, מדפסיל טבול יום כדתנן לעיל, מיהו, הא מיבעיא לך, אי הוי חתיית עבודה, למיפסל בה